

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ καὶ ΧΩΡΟΦΥΛΑΧΗ

Ἄπορον πῶς οἱ τόσοι λοιποὶ συνεργάται μου ὑπέπεσαν μέχρι τοῦδε εἰς οὐσιώδη ἑλλείψιν, μὴ φροντίσαντες ν' ἀναγγεῖλωσι καὶ νὰ σχολιάσωσι τὴν γενομένην ἐν τῷ ἀστυνομικῷ κλάδῳ μεταβολήν. Ἐπερίμενα νὰ ἴδω ἰδίως τοὺς ἐν ἐμμέτρῳ λόγῳ συνεργάτας μου ν' ἀπευθύνωσι διὰ φαιδρῶν τινῶν στίχων κατ'ἀλληλον ἀποχαιρετισμὸν πρὸς τὴν Μπαϊρακτάρην καὶ τοὺς εὐζώνους τοῦ ἐξ εὐγνωμοσύνης τοῦλάχιστον, διότι ἐν ἡμέραις ἀπορίας θεμάτων παρέσχον εἰς τὸν τύπον, τὸν τε ἑλκρὸν καὶ τὸν σοβαρὸν, ὕλην πολλήν καὶ ἐνδιαφέρουσαν. Καὶ ἀφοῦ δὲν τὸ ἐπραξάν αὐτοὶ ἕως τώρα, καὶ ἀφοῦ τὸ Ἄστυ μὲ τὴν ἀστυνομίαν ἔχουσι τόσην συλλαβικὴν συγγένειαν μεταξὺ τῶν, ἀναλαμβάνω ἐγὼ νὰ γράψω χρονογραφικῶς ὀλίγας λέξεις, μιλῶν τι τὸ ψευδώνυμόν μου θὰ φανῇ πολὺ μερικηπτικῶς ἀναμειγνύμενον εἰς τοιοῦτο ζήτημα.

Καὶ ὅμως ὁμῶς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος ὅτι οὐδὲν κοινὸν ἔχω μὲ τὴν ἐρυθρόναιον φυλὴν, τὴν ἀπαικτοῦσαν εἰς τὸ παρὰ τὸν Κήπον τῶν Δικτύων σκθρὸν παλαίον Ἀνάκτορον. Ἐὰν ἐγίνωσκε καὶ ὁ τελευταῖος κλητὴρ καὶ ὁ τελευταῖος ἐπίκουρος τῆς ἀστυνομικῆς ἐξουσίας εὐζώνος ὁποῖας ιδέας ἔχω περὶ τοῦ σώματος εἰς ὃ ἀνήκουσιν, δὲν θὰ ἐδίσταζον πῶς ν' ἀκινίσωσι τὴν ξιρολόγησιν τῶν ἐπὶ τῆς σπονδυλικῆς μου στήλης, ἐὰν δὲν ὑπῆρχε τὸ Σύνταγμα—ὅχι τὸ Σύνταγμα ἐνεκὰ τοῦ ὁποίου περητῆθη ὁ Μπαϊρακτάρης, ἀλλὰ τὸ ἄλλο ἐκεῖνο τὸ δημοσύρημα τῆς 3 Σεπτεμβρίου τοῦ 1843, ὅπερ μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐλευθεριῶν δὲν παρεχώρησε καὶ εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς τὸ δικαίωμα νὰ περῶσιν ὅσας θέλωσι τοὺς πολίτας ἐν στόματι ρομφαίας. Δὲν ἐκθέτω ὅμως τὰς ιδέας ταύτας καὶ διότι δὲν ἐπιθυμῶ νὰ προκαλέσω ἐχθροπαθείας καὶ διότι ἡ ἔκθεσις αὐτῶν θ' ἀπῆται χῶρον καὶ ἐρεσχελίαν, ὅσον ἐκ τοῦ πρώτου δὲν ἔχει νὰ διαθέσῃ τὸ Ἄστυ εἰς τοὺς συνεργάτας του καὶ ἐκ τῆς δευτέρας δὲν ἐπιθυμῶ νὰ παρέχῃ εἰς τοὺς ἀναγνώστας του.

Περιορίζομαι λοιπὸν, ἀποχαιρετίζων τὸν τέως διευθυντὴν ταγματάρχην κ. Μπαϊρακτάρην, ἀνδρεῖον καὶ ἐντιμὸν στρατιώτην, ὅστις ὅμως συνειδημένος εἰς τὸ τυχὸν στάδιον τῆς καταδιώξεως τῶν φυγιδίκων, δὲν ἔφερεν ἑκατὸ ἐφόδια ἐπιτυχίας διὰ τὴν καταδίωξιν τῆς πονηρίας καὶ παντέχνου δολιότητος τοῦ ἐν ταῖς πόλεσιν ἐγκλήματος, καὶ προσφωνῶν τὸν νέον διευθυντὴν ταγματάρχην κ. Δ. Σταύρον, ἐπίσης ἀκέραιον καὶ γενναῖον στρατιώτην, τιμῶν πάντα τὸ ὄνομά του κατὰ τὰς τελευταίας συμπλοκάς, φέροντα δ' ἐνεκὰ τοῦ πολιτικοῦ σταδίου πλείονα προσόντα ἐπιτηδειότητος εἰς τὸ ἔργον εἰς ὃ ἐκλήθη, περιορίζομαι, λέγω, νὰ ἐκφράσω τὴν λύπην μου διότι αἱ τόσοι χαροποιήσασαι τὴν κοινωνίαν ἐπαγγελίαι περὶ ἀναμορφώσεως τῆς ἀστυνομικῆς φαίνεται ὅτι δὲν πρόκειται ἐπὶ τοῦ παρόντος τοῦλάχιστον νὰ πραγματοποιηθῶσιν. Ἡ ἀστυνομία μας, ἀναξία χώρος πεπολιτισμένης, δρῶσα ἀκόμη μὲ τὰς σκαιὰς παρεδόσεις τοῦ βουναύρου καὶ τῶν δυσωδῶν κρατητηρίων, ἐξακολουθεῖ ἐπιταίνουσα τὴν διαφθοράν τῆς κοινωνίας μας ἀντὶ νὰ χαλινάγῃ αὐτήν. Περιπίπτουσιν ἐκάστοτε ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα καὶ ἀλλάζουσιν κεφαλὴν, μένει αὐτὴ ἀνκλῶσιμος μὲ ὅλας τὰς φρικτὰς ἐλλείψεις τοῦ ὁργανισμοῦ τῆς, ἀμόρφωτος, ἀστοιχείωτος, ἀνίκανος νὰ ἐπαγρυπνῇ ἀποτελεσματικῶς ἐπὶ τῶν καταχρήσεων καὶ τῶν παρεκτροπῶν τῆς κοινωνίας καὶ νὰ παρέχῃ συνδρομὴν ἀξίαν λόγου ὡς πρόσκοπος, ἰχνηλάτης καὶ πρόχειρος ἀναπληρώτρια

τῆς δικαιοσύνης. Ἡ ἀστυνομία κατήντησε νὰ εἶνε σῶμα εἰς τὸ ἐπαῖον ὁ πρωθυπουργὸς διυρίζει ἐκάστοτε τὸν διευθυντὴν, αἱ λοιποὶ ὑπουργοὶ τοὺς ἀστυνομικοὺς, αἱ τρανοὶ κομματάρχαι τοὺς ὑπαχτάτους καὶ αἱ ἰσχυροὶ κομματάρχαι τοὺς τακτικούς καὶ ἐκτάκτους κλητῆρας, εἴτινες ἀφοῦ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας συνοδεύωσιν ἐν κέρρῳ ἀκαθαρσιῶν καὶ πικρῶσιν ἀμερίλως εἰς τὸ κρεναῖον τὴν πύραν τῶν ἐνδύοντι πολιτικῇ τὴν ἐσπέραν καὶ χειρικορτοῦσι τοὺς ῥήτορας τῆς συμπλοκώσεως.

Τὸ αὐτὸ περίπου ρητέον καὶ διὰ τὴν χωροφυλακὴν. Εἶχε λαχθῇ καὶ περὶ τοῦ ἀμαρτωλοῦ τούτου σώματος, ὅπερ ὁ λαὸς ἐδάπτισε διὰ τοῦ ὀνόματος Στυκυωτῆδες, ὅτι ἐπρόκειτο νὰ ληφθῇ ἐπὶ τέλους φροντίς περὶ ἀναμορφώσεως. Ἀλλ' ἐπειτα ἀπὸ τὸν θόρυβον αὐτὸν, τί ἐνεκλυρόρησεν; ὅτι ἡ ἀναμορφωσις θὰ συνίστατο εἰς τὴν διπλασιασμὸν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, εἰς τὴν ἰδρυσιν διπλῆς τῶματος χωροφυλακῆς ἐκ δέκα χιλιάδων ἀνδρῶν. Καὶ ταῦτο χρόνως μὲ τὴν φήμην ταύτην ἐξ εἰρωνεῖας τῆς συμπλώσεως ἐδημοσιεύθη εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅτι εἰς χωροφυλακὴν εἰς τὰς περιχωρὰς τῶν Ἀθηνῶν ἐταχυμάτισεν ἐπικινδύνως διὰ μαχητῶν ἐν κ' ἀγροφυλακῇ διότι... ἀρηνίσκων ὁ ἔππος τοῦ.

Ὡ Θεὲ τοῦ Ἀθράχου, τοῦ Ἰσάκη... καὶ τοῦ Κελπούζου, τοιοῦτους ἄνδρας πρόκειται νὰ διπλασιασώμεν; Ἀλλὰ τότε δὲν εἶνε καλλίτερον νὰ ἐπαρμόσωμεν εἰς τὴν περιστάσιν ταύτην τὴν μέθιδον, ἣν μετέβλεν ἡ διπλωματικὴ δολιότης τῶν Ρωμῶν ὡς πρὸς τὸν Ἀντίοχον τῆς Συρίας; Εἶχεν δοισθῇ εἰς τὴν μετὰ τὴν ἥτταν τοῦ βασιλέως συνολογηθεῖσαν συνθήκην νὰ καύσῃ ὁ Ἀντίοχος τὰ ἡμίση τῶν πολεμικῶν τοῦ πλοίων· οἱ Ῥωμαῖοι δὲ λαμβάνοντες ἀνὰ μίαν τριήρη ἐπυρπόλουσαν τὴν ἡμίσειαν. Κατ' ἀναλογίαν δὲν δυνάμεθα τάχα διχοτομοῦντες τοὺς πεντακισχιλίους ὑπάρχοντες χωροφυλακῆς ν' ἀποκτήσωμεν μίαν σωστὴν μυριάδα;

Ἡ μέθοδος εἶνε πολὺ αἰμοσύρος· ἀλλὰ τὸ σῶμα εἰς ὃ ἀνήκον οἱ πετκλωταὶ τῶν καλογέρων, αὐτὰς τὰς ιδέας ἐμπνέει.

Ἀξενάκης

Η ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ ΜΑΣ

Πρὸς τὸν Κύμητα Δὲ Κάστρον

Ἐπιστολὴ Β'.

Συνεχίζω, κλεινὲ καὶ ἐρατεινὲ φίλε, τὰς ἐπὶ τῶν ἀγνώστων προϊόντων τῆς φιλολογίας μας μελέτας καὶ παρατηρήσεις, ἐξακολουθῶ δὲ ἀποκαλύπτων σοι τοὺς ἐν αὐταῖς κεκρυμμένους θησαυρούς.

Τὴν φορὰν ταύτην ἡ συγκομιδὴ μέλλει νὰ εἶνε καὶ πλουσιωτέρη καὶ ποικιλιωτέρη. Μετ' ἀξιοθαυμάστου ὑπομονῆς καὶ φιλοτιμίας οἱ ἀφανεῖς οὗτοι ἐργάται τῆς φιλολογίας μας οὐδὲν τῶν εἰδῶν αὐτῆς, ἐν οἷς θὰ ἠδύνατο νὰ διακλῆψῃ ὁ παρὰ τῆς φύσεως δωρηθεὶς αὐτοῖς θεὸς σπινθήρ, παραλείπουσι νὰ καλλιεργήσωσι. Τὸ δράμα, ἡ τραγωδία, ἡ κωμωδία, τὸ ἔπος, τὸ μυθιστόρημα, τὸ διήγημα, ὁ διάλογος, ὁ μινύλογος, ἐκτὸς τῆς πολυπραγματούς λυρικῆς ποιήσεως ἥτις πάντοτε ἰδιαιτέρως ἐλκύει τὰς συμπληθείς, οὐδὲν, ἀπολύτως οὐδὲν διέφυγε τὴν κατά-